

Chulalongkorn Medical Journal

Volume 30
Issue 11 November 1986

Article 1

11-1-1986

ขณยออดพิรามีต

Srisuda Sitprija

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal>

Part of the [Medicine and Health Sciences Commons](#)

Recommended Citation

Sitprija, Srisuda (1986) "ขณยออดพิรามีต," *Chulalongkorn Medical Journal*: Vol. 30: Iss. 11, Article 1.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal/vol30/iss11/1>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn Medical Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

บนยอดพีระมิด

วิศิษฐ์ สิตปรีชา*

ในบรรดาสิ่งก่อสร้างที่เกิดโดยฝีมือมนุษย์ พีระมิดเป็นสิ่งก่อสร้างที่มั่นคงที่สุด เนื่องจากดัดแปลงมาจากภูเขาซึ่งเป็นธรรมชาติ มีลักษณะของความคงทนจากฐานที่กว้างและแข็งแรง ถ้าจะเปรียบเทียบวิชาการเหมือนพีระมิดก็ดูเหมาะสมดี โดยที่วิชาการต้องการฐานที่แน่น กว้าง และมั่นคง ถ้านึกถึงพีระมิดในอียิปต์ซึ่งมี 4 ด้าน เมื่อยืนอยู่ที่ฐานของพีระมิดด้านใดด้านหนึ่งก็จะมีจุดยอดที่ไม่สามารถมองเห็นได้อีก 3 ด้าน การสำรวจรอบพีระมิดนั้นถึงแม้จะเห็นหมดทุกด้าน แต่ก็ไม่สามารถเห็นทุกอย่างได้ในเวลาเดียวกัน จะมีจุดยอดที่ไม่สามารถจะมองเห็นได้ทุกขณะ นอกเสียจากว่าจะวิ่งรอบพีระมิดนั้นด้วยความเร็วที่สุด (infinite) ซึ่งเป็นไปไม่ได้ วิชาการก็เป็นเช่นเดียวกัน ผู้เชี่ยวชาญศาสตร์แขนงหนึ่งจะมีความรู้ในศาสตร์แขนงอื่นน้อย ในขณะที่วิทยาการก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา การศึกษาวิชาการแขนงต่างๆ อยู่เนื่องเนืองเสมือนการสำรวจรอบ ๆ พีระมิดอยู่เสมอ จึงจำเป็น แต่ถึงกระนั้นก็ดีจุดยอดในขณะใดขณะหนึ่งเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากการศึกษานั้นจะกระทำด้วยความเร็วที่สูง infinite ซึ่งไม่สามารถกระทำได้ อย่างดีที่สุดก็คงจะเป็นการอบรมแขนงวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นครั้งคราว ซึ่งไม่ทำให้ความรู้ออกจนเท่าไรนัก

การแก้ปัญหาเรื่องจุดยอดในวิชาการน่าจะมองในแนวตั้ง ถ้าเริ่มใต้พีระมิดจากฐานขึ้นไปให้สูง จุดยอดจะน้อยลงทุกขณะ และเมื่อขึ้นถึงยอดพีระมิดจะปราศจากจุดยอดโดยสิ้นเชิงบนยอดตึกสูง ๆ แม้

จะมองเห็นชัดเจนได้กว้างแต่ก็ยังมีจุดยอด ยกเว้นตึกนั้นจะสูง infinite ซึ่งจะขาดความมั่นคง ถ้าเปรียบแขนงของวิชาการเสมือนกับด้านของพีระมิด บนยอดพีระมิดจะเป็นจุดที่วิชาการแขนงต่าง ๆ มาบรรจบกัน เป็นจุดที่ความรู้สูงสุด กว้างไพศาล และไร้ขอบเขต ฉะนั้นวิชาการจะเริ่มต้นที่แขนงใดก็ได้ ถ้าได้ศึกษาให้รู้แจ้งอย่างลึกซึ้ง จุดยอดก็จะแคบลงทุกที เมื่อถึงสุดยอดก็จะสามารถรู้ถึงวิชาการแขนงอื่น ๆ ด้วย

ปัญหามีอยู่ว่าจะไต่พีระมิด ณ จุดใด การไต่พีระมิดจากจุดกลางของฐานจะยากมาก เพราะขาดที่ยึด จุดที่จะไต่คือสันของพีระมิดซึ่งเป็นจุดเชื่อมกันอีกด้านหนึ่ง ฉะนั้นการจะศึกษาหาความรู้ควรประสานกับวิชาการแขนงอื่นเพื่อให้เกิดความคิดกว้างขวาง ความใจแคบในวิชาการจะไม่ทำให้เกิดการเพิ่มพูนซึ่งความรู้ การศึกษาด้านเดียวไม่เกิดความแตกฉานในศาสตร์ สำหรับศาสตร์ที่ต่างกัน จำนวนด้านของพีระมิดก็คงจะต่าง ๆ กันไป ถ้าจะเจนจบศาสตร์ทุกแขนงจะต้องไต่พีระมิดที่มีหลาย ๆ ด้าน ฐานของพีระมิดจะกลายเป็นวงกลมและพีระมิดก็จะเป็นรูปกรวยซึ่งสิ้นและได้ลำบากที่สุด แต่ถ้าสามารถขึ้นไปถึงยอดได้ ก็คงจะเจนจบในศาสตร์ทุกแขนง สามารถหยั่งรู้ดินฟ้ามหาสมุทรเป็นโลกวิทู

ขอจบบทความนี้ด้วย “On top of the world” ซึ่งเป็นเพลงของ Carpenters เป็นอภินิรันทนทานการแต่ผู้อ่านทุกท่าน

* ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย